

‘Da’ voor Rusland: Centrum voor Russische Studies geopend

- [De Moor](#)
- [Soldatjenkova](#)
- [slavistiek](#)
- [Onderzoek](#)

- [campuskrant Jaargang 22 nr. 05 \(3 februari 2011\)](#)

Tatjana Soldatjenkova
Rob Stevens

De Bric-landen zitten in de lift, economisch, en zeker ook academisch. Ook onze universiteit bouwt engagementen uit met Brazilië, Rusland, India en China. Een mooi voorbeeld daarvan is het nagelnieuwe Centrum voor Russische Studies.

Op 3 februari wordt het Centrum voor Russische Studies (CRS) van de K.U.Leuven plechtig geopend. Een aantal hoogwaardigheidsbekleders uit de politieke, culturele en academische wereld zullen de plechtigheid bijwonen. Professor Tatjana Soldatjenkova, hoofddocent Russisch en verbonden aan de onderzoekseenheid Slavistiek en Oost-Europakunde, maakte het ontstaan van het CRS van nabij mee en wordt directeur van het nieuwe centrum. “Het initiatief dateert al uit de periode van erector Vervenne. Na de perestrojka was de belangstelling voor het Russisch en de Russische cultuur flink getaand. Later nam de interesse wel weer toe, maar het was wachten op een initiatief van Poetin om een en ander in een stroomversnelling te brengen. Dat initiatief was *Roesski Mir* (‘Russische Wereld’), een van erg veel middelen voorzien fonds om wereldwijd centra voor de actieve verspreiding van en contact met de Russische cultuur in brede zin mogelijk te maken. Daar zijn er nu ongeveer zeventig van. Het CRS past in die context.”

“Het CRS is het enige in zijn soort in Vlaanderen. In Mons is er inmiddels een parallel centrum ontstaan. In principe kan er maar één CRS per land zijn, maar blijkbaar vond men de linguïstische situatie in ons land speciaal genoeg om er in België twee te financieren.”

“Toen het contract eenmaal ondertekend was, kreeg het meteen concrete inhoud. Roeski Mir verstrekte de middelen om een door de K.U.Leuven ter beschikking gesteld gebouw in de Blijde-Inkomststraat te restaureren en in te richten. Projectleider Wim De Coster verdient zeker een pluimpje om een en ander mee te helpen realiseren. En decaan Luc Draye eveneens: hij heeft het project van meetaf aan gesteund. Ik mag zeker mijn collega Manu Waegemans niet vergeten, die trouwens samen met mij een sleutelrol in het nieuwe centrum zal spelen. Daarnaast financiert Roeski Mir ook het salaris van een door de K.U.Leuven aan te stellen coördinator van het CRS.”

Drie sferen

“Het CRS deelt zijn werking grosso modo in drieën in. De eerste reeks activiteiten richt zich op de Russische taal. De tweede richt zich op de literatuur en cultuur in nauwe zin, en de derde concentreert zich op geschiedenis en maatschappij. In de drie gebieden bieden we documentatie en lezingen aan, we vergaren expertise en organiseren tentoonstellingen, samen met de stad en met Museum M overigens. We halen sprekers naar hier, we proberen uitwisselingsmogelijkheden vorm te geven, enzovoort. Eenmaal per jaar organiseren we ook een grote internationale conferentie.”

“Ook als zakenpartner is Rusland hoe langer hoe interessanter. Onderhandelen met Rusland vergt echter niet alleen technische expertise, die we willen aanreiken, maar daarnaast ook kennis van de mentaliteit. Via een degelijk inzicht in de Russische cultuur of taal kan je enorm veel deuren openen.”

Toekomst

“Ons CRS is een heel belangrijke stap, maar zeker niet de laatste. Zelf droom ik van een vergelijkbaar veelzijdig contact in de wereld van de positieve wetenschappen. Ik twijfel er niet aan dat zo'n centrum er ook komt, maar laten we eerst ons CRS op de rails krijgen. Iedereen die de Russische samenleving een warm hart toedraagt, is er van harte welkom. Voor Leuven is dit een belangrijke stap in de verdere ontsluiting van Rusland, en voor Rusland is het een opsteker om op structurele wijze contact te krijgen met de grootste universiteit van ons land. Iedereen wint erbij.”

Vicerector De Moor: “Ik geloof in het CRS”

“Van de BRIC-landen staan we het verst met China”, zegt professor Bart De Moor, vicerector internationaal beleid. “Er is de belangrijke institutionele band met Tsinghua, naast een aantal andere samenwerkingsinitiatieven. Rond Brazilië wordt hard gewerkt, onder meer via een Latijns-Amerikaans fonds. Met betrekking tot India zijn we eigenlijk op zoek naar een doorstart.”

“Met Rusland en een aantal vroegere sovjetstaten waren we tot voor kort in de praktijk beperkt tot een enkele vormen van ad hoc samenwerking. Het CRS betekent weliswaar nog niet dat we echt al op institutioneel niveau actief zijn, maar het is zonder twijfel een heel belangrijke en grote stap in de richting van verregaande structurele samenwerking. Dat is trouwens niet de enige weg naar succes. Institutioneel engagement is uiteraard van zeer groot belang, maar ik geloof daarnaast sterk in bottom-up initiatieven zoals het CRS.”

“Dat er een link is met de Russische overheid? Ja, dat is zo. Poetin zelf ligt mee aan de basis van Roesski Mir, en de kleinzoon van Molotov heeft er een belangrijke bestuursfunctie in. Maar dat is toch geen probleem? We hebben ook vroeger al contacten uitgebouwd met partners die een duidelijke link met de overheid hebben. Op zichzelf is dat niet relevant. Het komt erop aan dat we zoeken naar partners in de onderwijs- en onderzoekswereld van het betrokken land, en die bestaan in vele gedaanten. Ik geloof in het CRS.”

www.ruskiymir.ru